

1993 - על ביקור יחיד בקובל- יצחק מרגולין

לא כתבתי ספר מסע על ביקורי. אולם בטרם נסיעתי נועצתי בגברת שלומית גייסיס מקבוץ המעפיל, שלמעשה כבר בשנת 1933 היתה בארץ והראתה לי מכתב שקיבלה מאחותה בת התשע שנספתה בשואה. המכתב היה יפה מאוד עם ציטוטים מביאליק. לאחר מכן היא שלחה אותי לגברת אסתר בעלת קפה/מסעדה בשם: "מטעמי אסתר" בתחילת רחוב אבן גבירול בת"א.

אסתר ציוותה אותי לסימה (שיכמן) שהתגוררה באותה עת בקובל והיה לה טלפון בבית (די נדיר באותה עת אני חושב) ושלחה אותי עם כסף ותרופות למציליה של אסתר (היא עצמה מכפר ליד קובל ולא מהעיר עצמה).

הגעתי לקובל רק בלילה של היום הראשון, מתוך שלושה ימי ויזה שקיבלתי. למחרת בבוקר אחרי שבעלה מצא דלק (היתה להם מכונית "לאדה" ג"כ די נדיר אז) שכן היה מחסור נסענו ליום שלם, הלוך וחזור, לכפר הולדתו של אבי ברוסיה הלבנה (מרחק 300 ק"מ). ורק ביום השלישי, מחציתו, סיירנו ב "בכובה", ביהכ"נ מבלי להיכנס פנימה היות ולא התירו אז, בית העם שנבנה ע"ג בית-הקברות הישן של היהודים בעיר. לא סיירתי בבית-הקברות החדש, ובתחנת הרכבת המשוחזרת טרם חזרתי לפולין. שם צילמתי מעט בוידאו, כמו אף את יתר הטיול, לבקשתו של רזניק ז"ל שקיבל ממני אף קלטת של הביקור.

חבל שהורי לא היו אז כבר בחיים שכן לא היה לי עם מי לחלק חוויות ולהתייעץ.